

h) Participar en les vistes o audiències que se celebren.

i) Formular els recursos procedents d'acord amb esta llei.

Una vegada admesa pel jutge de menors la personació de l'acusador particular, se li traslladaran totes les actuacions substanciades de conformitat amb esta llei i se li permetrà intervindre en tots els tràmits en defensa dels seus interessos.»

Tercer. S'afeg una disposició addicional sexta, que queda redactada com segueix:

«Avaluada l'aplicació d'esta llei orgànica, oïts el Consell General del Poder Judicial, el Ministeri Fiscal, les comunitats autònomes i els grups parlamentaris, el Govern procedirà a impulsar les mesures orientades a sancionar amb més fermesa i eficàcia els fets delictius comesos per persones que, inclús sent menors, revisten especial gravetat, com ara els previstos en els articles 138, 139, 179 i 180 del Codi Penal.

Amb este fi, s'establirà la possibilitat de prolongar el temps d'internament, el seu compliment en centres en què es reforcen les mesures de seguretat imposades i la possibilitat del seu compliment a partir de la majoria d'edat en centres penitenciaris.»

Disposició final tercera.

S'addiciona un nou paràgraf final a l'article 20 de la Llei Hipotecària, segons el text refós aprovat per Decret de 8 de febrer de 1946, en els termes següents:

«No podrà prendre's anotació de demanda, embargament o prohibició de disposar, ni qualsevol altra de prevista en la llei, si el titular registral és persona distinta d'aquella contra la qual s'ha dirigit el procediment. En els procediments criminals podrà prendre's anotació d'embargament preventiu o de prohibició de disposar dels béns, com a mesura cautelar, quan a juí del jutge o tribunal hi haja indicis racionals que el verdader titular d'estos és l'imputat, fent-ho constar així en el manament.»

Disposició final quarta.

En esta llei orgànica tenen caràcter de llei ordinària els preceptes continguts en l'apartat segon de la disposició final primera, en l'apartat segon de la disposició final segona i en la disposició final tercera, que han sigut dictats en exercici del que disposa l'article 149.1.5a, 6a i 8a de la Constitució.

Disposició final quinta.

La present llei orgànica entrarà en vigor el dia 1 d'octubre del 2004, a excepció de la disposició final primera, la disposició final segona, la disposició final tercera i la disposició final quarta, que entraran en vigor l'endemà de la publicació d'esta llei orgànica en el «Boletín Oficial del Estado», i dels apartats huitanta-huit, huitanta-nou i noranta de l'article únic, que modifiquen els articles 259, 260 i 261 del Codi Penal, que entraran en vigor el mateix dia en què ho faça la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal.

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei orgànica i que la facen complir.

Madrid, 25 de novembre del 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

21539 LLEI 46/2003, de 25 de novembre, reguladora del Museu Nacional del Prado. («BOE» 283, de 26-11-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui veguen i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

El Museu Nacional del Prado, des que va ser inaugurat en 1819 i al llarg de la seua història centenària, ha complit l'alta missió de conservar, exposar i enriquir el conjunt de les col·leccions i obres d'art que, estretament vinculades a la història d'Espanya, constitueixen una de les més elevades manifestacions d'expressió artística de reconegut valor universal.

El lloc que ocupa el Museu del Prado com a rellevant institució cultural del nostre país es fonamenta en l'extraordinària riquesa de les seues col·leccions, el valor artístic i identitat històrica de les quals s'assenten en un singular origen i exemplar formació. A grans trets, el seu patrimoni actual es basa en la integració de la col·lecció dels reis d'Espanya, els fons del huitcentista Museu de la Trinitat procedents d'institucions religioses desamortitzades, i, finalment, un segle més tard, les obres del segle XIX segregades del també desaparegut Museu d'Art Modern.

Sens dubte, la denominada Col·lecció Reial constitueix, a més del patrimoni fundacional del Museu, el seu més permanent accent d'excel·lència. La formació de la Col·lecció Reial es remunta al regnat d'Isabel la Catòlica, però la seua definitiva vertebració es produïx amb els Àustries Carles I i el seu fill Felip II, els quals van vincular irrevocablement les seues obres d'art a la Corona, mostrant així una voluntat de continuïtat que van mantindre indestructible els seus successors. Nombroses adquisicions i el patronatge regi van afavorir l'enriquiment de la col·lecció reial al llarg del segle XVII, en especial durant el regnat de Felip IV, per al qual van treballar alguns dels artistes espanyols i estrangers més rellevants del seu temps. Amb l'arribada dels Borbons en 1700 va canviar el gust i el moment artístic, però no l'interés de la nova dinastia pel col·leccionisme de l'art. La definició d'una renovada imatge reial i la intensa activitat constructiva i ornamental dels Borbons en els Reials Llocs van contribuir a un gran enriquiment dels fons artístics de la Corona.

En el llindar de la nostra història contemporània es crea el Museu Reial de Pintures, fundació de Ferran VII, seguint l'exemple revolucionari de l'obertura pública de les grans col·leccions històriques europees. Esta nova institució pública va obrir les portes per primera vegada el 19 de novembre de 1819. Per a la seua instal·lació el monarca es va inclinar per l'inacabat edifici dissenyat a partir de 1785 per l'arquitecte Juan de Villanueva com a Reial Museu de Ciències Naturals, i que formava part del conjunt científic ideat per Carles III per al Passeig del Prado i el seu entorn, amb l'Observatori Astronòmic i el Jardí Botànic. La Guerra de la Independència va impedir la seua inauguració com a Gabinet de Ciències Naturals. Antonio López Aguado, deixeble de Villanueva, va ser l'encarregat de rehabilitar l'edifici després de la contesa per a convertir-lo en el digne marc on s'han allotjat fins hui les obres més preades de les col·leccions reials.

La freqüent incorporació d'obres procedents de les residències fundacions reials, com és el cas de l'Acadèmia de Belles Arts de San Fernando, va ser la tònica de la primera etapa del Museu sota patrocini reial, que conclou amb la nacionalització de les col·leccions després de la Revolució de 1868. A continuació, en 1872 s'integren els quantiosos fons del Museu Nacional de Pintura i Escultura, més conegut com a Museu de la Trinitat, en este cas fundat per Isabel II en 1838, per a allotjar principalment les obres procedents d'institucions religioses desamortitzades.

Des de la seua inauguració ha sigut incessant el procés d'increment dels fons del Museu a través de donacions i llegats de particulars, com d'adquisicions del mateix Museu i noves adscripcions realitzades per l'Estat, com van ser en 1971 les obres del desaparegut Museu d'Art Modern, enriquint i completant l'extraordinari conjunt d'obres rebudes tant procedents de la Col·lecció Reial com del Museu de la Trinitat.

No obstant això, esta acumulació de col·leccions, impossibles d'albergar en la seua integritat en l'edifici històric de Villanueva, va obligar, ja des de finals del segle XIX, a depositar amb caràcter estable una gran part d'eixos nous fons en una enorme diàspora d'institucions públiques de tot l'Estat, així com en un bon nombre de les seues representacions diplomàtiques internacionals; situació que s'ha mantingut fins als nostres dies i que fa palpable en el seu sentit més estricte la naturalesa verdaderament nacional del Prado.

II

Al llarg de la seua història, i a fi de complir la seua alta missió, el Museu Nacional del Prado s'ha dotat d'un conjunt de successives disposicions estatutàries, d'elevat rigor tècnic per a la seua època, que han atorgat a esta institució una tradició i una identitat pròpies en el seu règim de govern, administració i funcionament.

Entre estes, mereixen especial menció el Reial Decret de 7 de juny de 1912, que creà el Patronat del llavors anomenat «Museu Nacional de Pintura i Escultura»; el Reial Decret de 4 de maig de 1920, pel qual va passar a denominar-se «Museu Nacional del Prado», i va aprovar el Reglament de règim i funcionament del Museu vigent fins a 1985, i el Reial Decret Llei de 4 d'abril de 1927, que li va atorgar personalitat jurídica pròpia i autonomia funcional, naturalesa que va conservar fins que, per Orde del Ministeri d'Educació i Ciència de 31 d'agost de 1968, va passar a integrar-se en el Patronat Nacional de Museus.

Finalment, d'acord amb el reconeixement d'esta singularitat pròpia de la primera pinacoteca, l'article 87.2

de la Llei 50/1984, de 30 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a 1985, va determinar la constitució del Museu com a organisme autònom adscrit al Ministeri de Cultura.

Sota esta figura jurídica i administrativa s'ha desenvolupat en les últimes dos dècades el primer impuls modernitzador del Museu, afavorint la professionalització i millora de les seues unitats i servicis. La dificultat d'adequar el model de gestió de la institució al règim dels grans museus d'altres països i adaptar la seua organització a una creixent demanda de servici públic ha motivat la successiva modificació del seu règim reglamentari a partir del Reial Decret 1432/1985, de l'1 d'agost, pel qual es constituïx l'organisme autònom i s'establixen les seues normes estatutàries, primer a través del Reial Decret 1142/1996, de 24 de maig, i, més recentment, pel Reial Decret 59/2002, de 18 de gener.

III

Com la major part dels grans museus del món, el Prado s'ha convertit en un símbol per a una societat contemporània, caracteritzada per un creixent interès per les manifestacions culturals. El resultat ha sigut el creixement exponencial de l'afluència de visitants als museus en les últimes dècades.

A este fet ha contribuït també de manera destacada la nova orientació de la ciència museològica, que ha promogut una nova orientació social i didàctica del museu. L'obligació essencial d'estes institucions, a més de conservar el seu patrimoni, és difondre'l i donar-lo a conèixer a tots els ciutadans.

La concurrència d'estes circumstàncies ha obligat a un replantejament general de totes les facetes que rodegen la vida del museu.

En resposta als desafiaments plantejats, els museus han desenvolupat projectes d'ampliació de les seues instal·lacions, amb l'objectiu essencial de disposar d'una major superfície expositiva, i fonamentalment de dotar-se d'espais de servicis que permeten acollir de manera adequada el creixent nombre de visitants que reben. Paral·lelament, s'ha produït un altre fenomen quasi tan generalitzat entre els grans museus com l'ampliació dels seus espais; la modificació de la seua naturalesa jurídica, amb l'objecte de flexibilitzar les seues possibilitats d'actuació per a aconseguir els seus grans fins; fomentar la investigació científica; millorar el servici als visitants, i incrementar els recursos financers propis. En suma, fer-lo més eficaç.

L'ampliació que es du a terme en el Museu Nacional del Prado s'inscriu en la línia oberta pels grans museus a què s'ha fet referència. La modificació del règim jurídic que es proposa seguix, així mateix, les pautes marcades pels dits museus.

L'ampliació del Museu del Prado és una operació extraordinàriament complexa, que persegueix dotar el Museu d'un conjunt d'edificis i instal·lacions que li permeten mostrar en les millors condicions possibles les seues riques i extenses col·leccions, al mateix temps que gestionar en col·laboració amb altres Administracions públiques i amb les majors garanties de conservació i difusió dels fons artístics depositats en altres institucions. La dita ampliació comporta directament l'increment dels gastos estrictament vinculats a l'augment d'activitat i espai de servici.

En esta situació, el Museu s'enfronta a un encreuament en què és necessari prendre una decisió de

caràcter estratègic: aprofitar l'ocasió per a modificar l'estructura jurídica del Museu i, seguint la línia traçada per altres museus internacionals, apostar per una millora del servici públic, traduït en un increment i millora de les seues activitats, i, al mateix temps, elevar la seua eficàcia i la capacitat del Museu per a arreplegar fons incrementant el seu nivell d'autofinançament.

IV

Les raons apuntades fan necessari un nou marc jurídic que done resposta, en òptimes condicions, a la situació que es presenta. Este nou règim planteja bàsicament el següent model juridicoorganitzatiu:

a) Un règim jurídic de dret públic, amb possibilitat d'actuació en el marc del dret privat, sotmetent-se, en tot cas, a les disposicions de la Llei General Pressupostària i a la resta de normes aplicables.

b) Un règim de personal basat en el dret laboral, que s'inspirarà en els principis de mèrit i capacitat.

c) Un règim de contractació sotmés a la Llei de Contractes de les Administracions Públiques, amb la possibilitat, prevista en l'article 1.3 de la Llei de Contractes de les Administracions Públiques, de contractació per a les activitats comercials del Museu, sotmetent-se als principis de publicitat i concurrència.

d) Un règim pressupostari específic, l'estructura del qual serà determinada pel Ministeri d'Hisenda, per a facilitar la gestió pressupostària i permetre l'aplicació dels recursos financers propis a les activitats del Museu.

La llei perfila, de manera sumària —perquè requerirà un ampli desenvolupament en el futur Estatut del Museu—, les línies generals que s'acaben d'exposar.

Així, el capítol I defineix la naturalesa del Museu Nacional del Prado, que es converteix en un organisme públic de caràcter especial, en línia amb els ens mencionats en les disposicions addicionals novena i deu de la Llei d'Organització i Funcionament de l'Administració General de l'Estat (LOFAGE). D'acord amb la seua naturalesa jurídicopública, el Museu Nacional del Prado ajustarà la seua actuació a les prescripcions de les normes aplicables en el desenvolupament de la seua activitat administrativa, com la Llei General Pressupostària, la Llei de Contractes de les Administracions Públiques i la mateixa LOFAGE, amb les excepcions ressenyades en el mateix text. Així mateix, li és de plena aplicació la Llei del Patrimoni Històric Espanyol.

El capítol II es referix a l'organització del Museu Nacional del Prado. L'estructura rectora del Museu s'articula en tres òrgans: el president, càrrec que recau en el titular del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport i que assegura, per tant, la vinculació amb el departament ministerial d'adscripció; el Reial Patronat, òrgan col·legiat creat en 1912 i que entronca amb la més antiga tradició del Museu. La presència en el Patronat de dos vocals designats pel Consell del Patrimoni Històric permet un major compromís i una millor comunicació de les comunitats autònomes amb el Museu. I el director, òrgan a qui s'atribuïxen les facultats executives que permeten el funcionament fluid i continu del Museu en els àmbits científic i administratiu.

La regulació dels aspectes de personal es du a terme molt succintament, com és lògic en una norma d'esta naturalesa. La llei es limita a establir, en el capítol III,

l'aplicació del règim laboral per a tot el personal del Museu, així com a preveure que la seua actuació en esta matèria se sotmetrà al marc d'actuació que aproven els Ministeris d'Administracions Públiques i d'Hisenda.

El capítol IV regula el règim patrimonial del Museu, que no presenta especialitats dignes de menció respecte dels organismes públics de règim ordinari regulades en la LOFAGE.

En el capítol V es conté el règim de contractació, pressupostari i economicofinancer. El Museu adopta un règim economicofinancer i pressupostari específic d'acord amb el que determine el Ministeri d'Hisenda, caracteritzat al mateix temps per la subjecció al control permanent de la Intervenció General de l'Administració General de l'Estat. Quant a la seua activitat contractual, el Museu se sotmet a les prescripcions de la Llei de Contractes de les Administracions Públiques, si bé presenta la peculiaritat que els contractes relacionats amb el seu vessant comercial s'ajusten únicament als principis de publicitat i concurrència.

Finalment, les disposicions transitòries regulen el règim d'integració del personal i del patrimoni del Museu en la seua nova naturalesa jurídica. Les disposicions finals realitzen les adaptacions oportunes per a mantindre el règim privilegiat del Museu quant al mecenatge i al seu tractament fiscal.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Denominació i naturalesa.*

1. El Museu Nacional del Prado és un organisme públic, dels previstos en la disposició addicional deu, 2, de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'Organització i Funcionament de l'Administració General de l'Estat, amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar, pública i privada, per al compliment dels seus fins.

2. El Museu Nacional del Prado, sota l'alt patrocini de SS.MM. els reis d'Espanya, està adscrit al Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, a través del ministre, que n'exercirà la presidència.

Article 2. *Règim jurídic i autonomia.*

1. El Museu Nacional del Prado ajustarà la seua actuació al que disposa esta llei i les seues normes de desplegament, a la Llei 16/1985, de 25 de juny, del Patrimoni Històric Espanyol, a l'ordenament jurídic privat i a les previsions que li siguen aplicables del text refós de la Llei General Pressupostària, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre, i de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'Organització i Funcionament de l'Administració General de l'Estat, d'acord amb el que preveu la disposició addicional deu d'esta última llei.

2. El Museu Nacional del Prado exercirà les seues funcions amb autonomia de gestió, dins dels límits establits per esta llei, i tenint en compte, en tot cas, la garantia de l'interés públic, la satisfacció de les necessitats culturals i socials d'Espanya i la integritat i seguretat de les col·leccions i fons museístics.

Article 3. *Objectius i fins.*

El Museu Nacional del Prado té per objectiu la consecució dels fins següents:

a) Garantir la protecció i conservació, així com promoure l'enriquiment i millora dels béns del Patrimoni Històric Espanyol que s'hi troben adscrits.

b) Exhibir ordenadament les col·leccions en condicions adequades per a la seua contemplació i estudi.

c) Fomentar i garantir l'accés del públic a estes i facilitar-ne els estudis als investigadors.

d) Impulsar el coneixement i difusió de les obres i de la identitat del patrimoni històric adscrit al Museu, afavorint el desenvolupament de programes d'educació i activitats de divulgació cultural.

e) Desenvolupar programes d'investigació i formació de personal especialitzat i establir relacions de col·laboració amb altres museus, universitats o institucions culturals, organitzant exposicions temporals i desenvolupant accions conjuntes per al compliment dels seus fins.

Les dites relacions de col·laboració es desenvoluparan preferentment amb les institucions dependents o vinculades a les Administracions públiques, prestant especial atenció a aquelles amb major rellevància i projecció en l'àmbit museístic.

f) Prestar els servicis d'assessorament, estudi, informació o dictamen de caràcter científic o tècnic que li siguin requerits pels òrgans competents de l'Administració General de l'Estat o que es deriven dels convenis o contractes atorgats amb entitats públiques o privades, amb persones físiques, en les condicions i amb els requisits que reglamentàriament es determinen.

CAPÍTOL II

Organització del Museu Nacional del Prado

SECCIÓ 1a. DISPOSICIÓ GENERAL

Article 4. Òrgans rectors del Museu Nacional del Prado.

Els òrgans rectors del Museu Nacional del Prado són els següents:

El president del Museu Nacional del Prado.

El Reial Patronat.

El director del Museu.

SECCIÓ 2a. EL PRESIDENT DEL MUSEU NACIONAL DEL PRADO

Article 5. Competències.

El president del Museu Nacional del Prado és el ministre d'Educació, Cultura i Esport, al qual correspondrà la seua tutela, així com l'aprovació dels plans generals d'actuació i de l'avantprojecte de pressupost que li sotmeta el Reial Patronat per a la seua tramitació, de conformitat amb la Llei General Pressupostària.

SECCIÓ 3a. REIAL PATRONAT DEL MUSEU NACIONAL DEL PRADO

Article 6. Competències.

El Reial Patronat serà l'òrgan rector col·legiat del Museu Nacional del Prado i funcionarà en Ple i en Comissió Permanent.

Article 7. Composició.

1. La presidència d'honor del Reial Patronat correspon a SS.MM. els reis d'Espanya.

2. El Reial Patronat estarà integrat per un mínim de 20 vocals i un màxim de 30, nou dels quals, almenys, tindran el caràcter de nats de conformitat amb l'estatut.

3. La resta dels vocals tindrà el caràcter de designats. Les Reials Acadèmies de la Història i de Belles Arts de San Fernando elegiran, entre els seus membres, sengles vocals. El Consell del Patrimoni Històric designarà, així mateix, dos vocals. Els altres vocals seran nomenats lliurement pel ministre d'Educació, Cultura i Esport entre persones de reconeguda competència en assumptes relacionats amb el patrimoni històric o que s'hagen distingit pels seus servicis a la cultura. Els vocals designats exerciran durant cinc anys el seu mandat, que podrà renovar-se fins a dos vegades, per períodes de la mateixa duració. El seu cessament es produirà al terme del seu mandat, o per renúncia, mort o incapacitat.

4. El ple del Reial Patronat elegirà, entre els vocals per designació, un president i un vicepresident, que seran nomenats pel ministre d'Educació, Cultura i Esport per un període de cinc anys. Així mateix, el ple designarà un secretari, que no tindrà la condició de membre d'este.

5. El Reial Patronat actua en ple i en comissió permanent. Integren el ple la totalitat dels vocals nats i designats. La comissió permanent està composta pel president, el vicepresident, el director del Museu i un nombre de sis vocals del ple elegits per este.

Article 8. Funcions.

1. El president del Reial Patronat exercix la representació institucional del Museu i convoca i presidix el Reial Patronat en ple i en comissió permanent.

2. El ple del Reial Patronat estableix, en el marc d'esta llei i de l'estatut, els principis d'organització i direcció del Museu Nacional del Prado, determina les directrius de la seua actuació i vetla pel seu compliment en els termes que fixe l'estatut.

3. La comissió permanent impulsa i supervisa l'estratègia i línies d'actuació del Museu fixades pel Ple del Reial Patronat, així com l'actuació de l'equip directiu, en els termes que fixe l'Estatut del Museu Nacional del Prado.

SECCIÓ 4a. EL DIRECTOR DEL MUSEU

Article 9. Nomenament.

El director del Museu és nomenat i separat per reial decret, acordat en Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Educació, Cultura i Esport, en els termes que fixe l'estatut.

Article 10. Funcions.

El director del Museu dirigix i coordina, en el marc dels plans generals d'actuació del Museu, del seu pressupost i de les directrius emanades del Reial Patronat, les activitats del Museu, els seus diferents òrgans i unitats, així com el seu personal, en els termes que fixe l'estatut.

CAPÍTOL III

Règim de personalArticle 11. *Personal del Museu Nacional del Prado.*

1. El personal al servici de l'organisme públic Museu Nacional del Prado tindrà la consideració de personal laboral, amb subjecció a l'Estatut dels Treballadors i a la resta de normes concordants, sense perjudi de les disposicions transitòries contingudes en esta llei respecte al règim aplicable al personal que preste servicis en l'organisme autònom Museu Nacional del Prado en el moment de l'entrada en vigor de la nova regulació jurídica del Museu Nacional del Prado.

2. Les condicions laborals del personal del Museu Nacional del Prado se subjectaran al règim que establisca el seu conveni col·lectiu.

3. Al personal funcionari que passe a prestar els seus servicis en el Museu del Prado com a personal laboral se li reconeixerà la situació administrativa de servicis especials.

Article 12. *Marc d'actuació en matèria de personal.*

Els Ministeris d'Administracions Públiques i Hisenda, de conformitat amb les seues respectives competències i a proposta de l'organisme, aprovaran anualment el marc d'actuació d'este en matèria de personal, en el qual es determinaran les línies directrius sobre organització, estructura de llocs directius, política d'ocupació i retribucions.

CAPÍTOL IV

Règim patrimonialArticle 13. *Règim patrimonial.*

1. El Museu Nacional del Prado tindrà per al compliment dels seus fins un patrimoni propi distint del de l'Estat, format per tots els béns i drets que siguen de la seua titularitat.

2. Així mateix, quedaran adscrits al Museu Nacional del Prado per al compliment de les seues funcions els béns de domini públic de titularitat estatal que així s'acorde, de conformitat amb el que disposa la legislació del patrimoni de l'Estat.

3. Els béns mobles i immobles d'interés cultural que formen part del patrimoni del Museu Nacional del Prado o hi estiguen adscrits se sotmetran al règim especial de protecció i tutela establert en la Llei 16/1985, de 25 de juny, del Patrimoni Històric Espanyol.

Article 14. *Béns propis.*

1. El Museu Nacional del Prado podrà adquirir qualsevol classe de béns i drets per qualsevol de les formes admeses en dret, entenent-se implícita l'afectació als fins del Museu en aprovar-se'n l'adquisició.

L'adquisició de béns immobles o de drets sobre estos requerirà l'informe previ favorable del Ministeri d'Hisenda.

2. L'alienació de béns patrimonials propis que siguen immobles, quan no hi haja obstacle a esta en virtut del que preveu esta llei, es realitzarà amb comunicació prèvia al Ministeri d'Hisenda que, si és el cas,

durà a terme les actuacions necessàries per a la seua possible incorporació i afectació a qualsevol servici de l'Administració General de l'Estat.

3. El Museu Nacional del Prado, en les seues relacions patrimonials que tinguen per objecte béns de caràcter patrimonial de titularitat de l'organisme, quedarà subjecte al dret privat, sense perjudi de les especialitats contingudes en esta llei i les limitacions derivades de l'aplicació, si és el cas, de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del Patrimoni Històric Espanyol.

Article 15. *Béns adscrits.*

1. L'adscripció i desadscripció de béns per part de l'Administració General de l'Estat es regirà per la legislació del Patrimoni de l'Estat, conservant aquells la seua qualificació i titularitat jurídica originària i corresponent al Museu Nacional del Prado la seua utilització, conservació, administració i totes les prerrogatives referents al domini públic i als béns patrimonials de l'Estat que es troben legalment establides.

2. Els béns mobles i immobles del Patrimoni de l'Estat adscrits al Museu del Prado es regiran pel que disposa l'article 48 de la Llei 6/1997, 14 d'abril, d'Organització i Funcionament de l'Administració General d'Estat, la Llei del Patrimoni de l'Estat, la Llei 16/1985, de 25 de juny, del Patrimoni Històric Espanyol, i les altres normes complementàries.

CAPÍTOL V

Règim de contractació, pressupostari i economicofinancerArticle 16. *Règim de contractació.*

1. El règim de contractació del Museu Nacional del Prado es regirà pel que disposa la legislació de contractes de les Administracions públiques, sense perjudi del que disposa l'apartat següent.

2. Els contractes relacionats amb l'activitat comercial del Museu Nacional del Prado s'ajustaran als principis de publicitat i concurrència, aplicant-se, en tot cas, el que disposa l'article 2 del text refós de la Llei de Contractes de les Administracions Públiques, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2000, de 16 de juny. Es consideraran com a activitats comercials del Museu aquelles que estiguen vinculades a l'organització d'exposicions temporals i a l'explotació dels servicis comercials i de drets de propietat intel·lectual i industrial.

Article 17. *Recursos econòmics.*

1. Els recursos econòmics del Museu Nacional del Prado podran provindre de les fonts següents:

a) Els béns i valors que constituïsquen el seu patrimoni.

b) Els productes i rendes del patrimoni propi i adscrit.

c) Les consignacions específiques que tinguen assignades en els Pressupostos Generals de l'Estat.

d) Les transferències corrents o de capital que procedisquen d'Administracions o entitats públiques.

e) Els ingressos ordinaris i extraordinaris, de dret públic o privat, que procedisquen de l'exercici de la seua activitat.

f) Les aportacions voluntàries, donacions, herències i llegats i altres aportacions a títol gratuït d'entitats privades i de particulars.

g) Els ingressos rebuts de persones físiques o jurídiques com a conseqüència del patrocini o esponsorització d'activitats o instal·lacions.

h) Qualsevol altre recurs que pugui ser-li atribuït.

2. Els recursos especificats en el paràgraf anterior, a excepció dels assenyalats en els paràgrafs c) i d), constituïran els recursos propis del ens.

Article 18. *Ingressos per accés a les col·leccions i cessió d'espais.*

1. Els ingressos procedents de les prestacions que els visitants dels immobles que integren el patrimoni del Museu Nacional del Prado hagen de satisfer per l'accés a la col·lecció permanent exhibida en aquells, tenen la naturalesa de preus públics, a l'empara del que disposa la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de Taxes i Preus Públics. L'establiment o modificació de la seua quantia la farà el Museu Nacional del Prado, amb autorització prèvia del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport.

2. Els ingressos procedents de la cessió d'espais dels immobles, propis o adscrits, que estiguen qualificats com a demaniales, tenen la naturalesa de taxes, a l'empara del que disposa la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de Taxes i Preus Públics. L'establiment o modificació de la seua quantia es farà a través d'ordre ministerial específica, a iniciativa del Museu Nacional del Prado.

3. L'administració i cobrament dels preus i de les taxes serà realitzada pel Museu Nacional del Prado, ingressant-los en el seu patrimoni.

4. Seran ingressos de dret privat els altres que perceba el Museu Nacional del Prado per la prestació de servicis o la realització d'activitats que, d'acord amb la llei, no tinguen la naturalesa de taxes o preus públics.

Article 19. *Participació en societats o fundacions.*

El Museu Nacional del Prado podrà realitzar activitats mercantils per al millor compliment dels seus fins, inclosa, si és el cas, la creació o participació en societats o fundacions l'objecte de les quals estiga d'acord amb els fins del Museu.

Article 20. *Règim economicofinancer.*

El règim pressupostari, de gestió economicofinancera, de comptabilitat, d'intervenció i control financer, serà l'establert en el text refós de la Llei General Pressupostària, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre, amb les excepcions establides en esta llei i els preceptes que la despleguen.

Article 21. *Règim pressupostari.*

El Museu Nacional del Prado elaborarà anualment un avantprojecte de pressupost amb l'estructura que determine el Ministeri d'Hisenda, i el remetrà al Ministeri d'Educació, Cultura i Esport per a la seua posterior tramitació d'acord amb el que preveu la Llei General Pressupostària, de manera que es consolide amb els de les Administracions Públiques Centrals.

El règim de variacions del dit pressupost serà el que s'establisca en l'estatut de l'organisme.

Article 22. *Comptabilitat.*

El Museu Nacional del Prado estarà sotmés al Pla General de Comptabilitat Pública, sense perjudi de les peculiaritats que es deriven de les característiques de la seua activitat, i que a l'efecte siguen determinades per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

Article 23. *Control economicofinancer.*

Sense perjudi de les competències de fiscalització atribuïdes al Tribunal de Comptes per la seua Llei Orgànica i per les altres normes que regulen les seues competències, l'organisme públic estarà sotmés al control financer permanent previst en la Llei General Pressupostària, que serà realitzat per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, a través de la intervenció delegada que es cree a l'efecte.

Disposició transitòria primera. *Duració del mandat dels vocals designats en el moment d'entrada en vigor d'esta llei.*

Els vocals designats el mandat dels quals es trobe en vigor en el moment de l'entrada en vigor d'esta llei romandran en el càrrec pel temps que reste per a la finalització del període per al qual van ser designats. A la finalització d'este període podran ser reelegits, i s'aplicarà a este nou mandat el període de duració de cinc anys fixat amb caràcter general en l'article 7.

Disposició transitòria segona. *Integració del personal.*

1. El personal laboral que preste els seus servicis en l'organisme autònom Museu Nacional del Prado en el moment en què entre en vigor esta llei s'integrarà en l'organisme públic Museu Nacional del Prado amb els mateixos drets i obligacions que tinga en l'organisme autònom.

Els funcionaris destinats en l'organisme autònom Museu Nacional del Prado podran optar, en el termini de tres mesos a partir de l'entrada en vigor d'esta llei, per integrar-se com a personal laboral de l'organisme públic Museu Nacional del Prado, amb reconeixement de l'antiguitat que els corresponga, quedant en els seus cossos d'origen en la situació de servicis especials.

Els funcionaris que no opten per la integració en l'organisme públic en el termini establert en el paràgraf anterior romandran en l'organisme en situació de servici actiu o en altres situacions amb reserva de lloc, ocupant el que tinguen assignat.

Els llocs de treball ocupats pels esmentats funcionaris es consideraran «a amortitzar», i se suprimiran quan el funcionari que els ocupe abandone l'organisme per qualsevol causa.

2. La integració com a personal laboral de l'organisme públic Museu Nacional del Prado que resulte de l'aplicació del que disposa l'apartat anterior s'efectuarà amb respecte dels drets que tinguen reconeguts, assignant-los les tasques i funcions que corresponguen, de conformitat amb el grup de titulació de procedència en el cas de personal funcionari o de la categoria professional en el cas de personal laboral, d'acord amb l'estructura orgànica que s'aprove, i amb independència de les que exercisquen fins al moment de la seua integració.

Disposició transitòria tercera. *Règim transitori patrimonial.*

1. Els béns de titularitat estatal, tant de domini públic com patrimonials, inclosos els béns mobles de

valor històric o artístic continguts en les instal·lacions i dependències del Museu Nacional del Prado o depositats a favor d'altres persones públiques o privades, que s'hagen inscrit en els inventaris del Museu com a pertanyents a este o es troben adscrits a l'organisme autònom Museu Nacional del Prado a l'entrada en vigor d'esta llei, se subjectaran a les seues disposicions, i quedaran adscrits al nou organisme públic Museu Nacional del Prado.

2. Sense perjudi de la immediata utilització per part de l'organisme públic Museu Nacional del Prado dels béns afectats a l'organisme autònom Museu Nacional del Prado, el Ministeri d'Hisenda procedirà a la definitiva adscripció formal d'aquells en el termini de tres mesos a comptar de l'entrada en vigor d'esta llei.

3. Continuarà aplicant-se als Béns Mobles de valor històric o artístic depositats per altres persones físiques o jurídiques, públiques o privades, en el Museu Nacional del Prado, a l'entrada en vigor d'esta llei, el mateix règim jurídic que tinguen en eixe moment.

Disposició transitòria quarta. *Subrogació.*

1. L'organisme públic Museu Nacional del Prado se subrogarà en la totalitat dels drets i obligacions de l'organisme autònom Museu Nacional del Prado, des del moment que entre en vigor esta llei.

2. L'organisme públic Museu Nacional del Prado se subrogarà, així mateix, en els contractes celebrats per l'organisme autònom Museu Nacional del Prado.

Els contractes l'expedient dels quals haja sigut aprovat per l'organisme autònom abans de l'entrada en vigor d'esta llei es regiran per les normes establides en el text refós de la Llei de Contractes de les Administracions Públiques, d'acord amb el que establisquen els seus plecs de clàusules administratives particulars, fins a la seua completa extinció.

Els expedients de contractació que es tramiten en el moment de l'entrada en vigor d'esta llei, i no hagen sigut aprovats, s'adequaran a les previsions contingudes en esta llei i en les seues normes de desplegament.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Sense perjudi del que establix la disposició final primera, queden derogades totes les disposicions del mateix o inferior rang que s'oposen al que disposa esta llei. En especial, es deroga l'article 87.2 de la Llei 50/1984, de 30 de desembre, pel qual el Museu Nacional del Prado es constituïx en organisme autònom de caràcter administratiu.

Disposició final primera. *Manteniment de determinades disposicions.*

El Reial Decret 1432/1985, de l'1 d'agost, modificat pel Reial Decret 1142/1996, de 24 de maig, i pel Reial Decret 59/2002, de 18 de gener, pel qual el Museu Nacional del Prado es constituïx com a organisme autònom i aprova normes estatutàries, es mantindrà en vigor, en allò que no s'opose a esta llei, fins a l'entrada en vigor del nou Estatut del Museu Nacional del Prado.

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del Patrimoni Històric Espanyol.*

L'apartat 1 de la disposició addicional novena de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del Patrimoni Històric Espanyol, quedarà redactat en els termes següents:

«1. L'Estat podrà comprometre's a indemnitzar per la destrucció, pèrdua, sostracció o dany d'aquelles obres de rellevant interès artístic, històric, paleontològic, arqueològic, etnogràfic, científic o tècnic que se cedisquen temporalment per a la seua exhibició pública a museus, biblioteques o arxius de titularitat estatal i competència exclusiva del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport i dels seus organismes públics adscrits.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 25/1998, de 13 de juliol, de modificació del règim legal de les taxes estatals i locals i de reordenació de les prestacions patrimonials de caràcter públic.*

L'article 52 de la Llei 25/1998, de 13 de juliol, de modificació del règim legal de les taxes estatals i locals i de reordenació de les prestacions patrimonials de caràcter públic, quedarà redactat en els termes següents:

«Article 52. *Fet imposable.*

Constituïx el fet imposable de la taxa la utilització d'espais dels museus o d'altres institucions culturals gestionats pel Ministeri d'Educació, Cultura i Esport o pels seus organismes públics adscrits.»

Disposició final quarta. *Modificació de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratiu i dels incentius fiscals al mecenatge.*

S'afegirà una nova disposició addicional diuït a la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratiu i dels incentius fiscals al mecenatge, que quedarà redactada en els termes següents:

«Disposició addicional diuït. *Règim tributari del Museu Nacional del Prado.*

El Museu Nacional del Prado serà considerat entitat beneficiària del mecenatge als efectes previstos en els articles 16 a 25, ambdós inclusivament, d'esta llei.»

Disposició final cinquena. *Règim fiscal.*

El Museu Nacional del Prado quedarà sotmés al mateix règim fiscal que corresponga a l'Estat.

Disposició final sexta. *Aprovació de l'estatut.*

En el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor d'esta llei, el Govern aprovarà el nou Estatut del Museu Nacional del Prado, adequant-lo a esta llei.

Disposició final setima. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 25 de novembre del 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ